

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Бурки Валерія Володимировича щодо офіційного тлумачення положення частини третьої статті 1¹ Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“

м. К и ї в
30 січня 2014 року
№ 14-у/2014

Справа № 2-19/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Овчаренка В'ячеслава Андрійовича – головуючого, доповідача,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колоса Михайла Івановича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Маркуш Марії Андріївни,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Бурки Валерія Володимировича щодо офіційного тлумачення положення частини третьої статті 1¹ Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ

(Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399) з наступними змінами (далі – Закон).

Заслухавши суддю-доповідача Овчаренка В.А. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Бурка В.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положення частини третьої статті 1¹ Закону та роз'яснити, чи може призначення, зміна умов і норм пенсійного забезпечення осіб, звільнених із військової служби, та деяких інших осіб, які мають право на пенсію за Законом, здійснюватися згідно з іншими „нормативними документами“ (постановою Кабінету Міністрів України, законом України про Державний бюджет України тощо), якщо вони „містять норми відсутні в Законі“.

Необхідність в офіційному тлумаченні зазначеного положення автор клопотання обґрунтовує неоднозначним, як він вважає, його застосуванням судами загальної юрисдикції. До конституційного звернення Бурка В.В. долучив копії рішень судів різних інстанцій у справах, у яких він був стороною, а також ухвали та постанову Вищого адміністративного суду України, роздруковані з Єдиного державного реєстру судових рішень.

Суб'єкт права на конституційне звернення стверджує, що ухвалені судами загальної юрисдикції рішення у справах за його адміністративними позовами призвели до порушення його прав, передбачених статтями 22, 24, 40, 46, 55 Конституції України.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 23 січня 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі

на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному зверненні має зазначатися обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Під неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України необхідно розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин (Ухвала Конституційного Суду України від 12 травня 2010 року № 31-у/2010).

Порушуючи питання про надання офіційного тлумачення положення частини третьої статті 1¹ Закону, автор клопотання не наводить його неоднозначного застосування. Із долучених до конституційного звернення копій постанов Верховного Суду України від 12 червня 2012 року та Вищого адміністративного суду України від 29 жовтня 2012 року вбачається, що зазначене положення застосоване однаково. У копіях постанови Львівського окружного адміністративного суду від 2 лютого 2009 року, ухвал Львівського апеляційного адміністративного суду від 18 березня 2010 року і Вищого адміністративного суду України від 4 червня 2013 року у справі за адміністративним позовом Бурки В.В. та у постанові Вищого адміністративного суду України від 10 березня 2009 року й ухвалах цього суду від 8 червня 2011 року та 16 червня 2011 року, роздрукованих із Єдиного державного реєстру судових рішень, немає посилань на положення

частини третьої статті 1¹ Закону. Як наголошував Конституційний Суд України, матеріали, у яких відповідні положення Конституції України або законів України не застосовувалися, не можуть бути розглянуті як такі, що підтверджують неоднозначне застосування таких положень судами України, іншими органами державної влади (Ухвала від 26 жовтня 2011 року № 54-у/2011).

До конституційного звернення долучено копії скасованих судових рішень у справі, у якій громадянин Бурка В.В. був стороною (постанови Сокальського районного суду Львівської області від 16 червня 2008 року, ухвал Львівського апеляційного адміністративного суду від 30 березня 2009 року та Вищого адміністративного суду України від 18 лютого 2011 року). Такі рішення не можуть братися до уваги при вирішенні питання про неоднозначність застосування судами положень Конституції та законів України (Ухвала Конституційного Суду України від 20 квітня 1999 року № 4-у/99).

Отже, за відсутності рішень, із яких вбачалося б неоднозначне застосування судами положення частини третьої статті 1¹ Закону, конституційне провадження не може бути відкрите у зв'язку з невідповідністю конституційного звернення вимогам статей 42, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 49, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Бурки Валерія Володимировича щодо офіційного тлумачення положення частини третьої статті 1¹ Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ з наступними змінами на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ